

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับหมู่บ้านดีเหล็ก

องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน จังหวัดศรีสะเกษ

ตำบลตะเคียน เป็นชุมชนเก่าแก่ของคนไทยเชื้อชาติเขมร และกลุ่มคนที่อพยพจากประเทศเขมรเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ในหลายชั่วอายุคนที่ผ่านมามีชาวบ้านกลุ่มนี้ในตำบลตะเคียนได้นำความรู้ในการตีเหล็กมาด้วย โดยได้ผลิตเครื่องมือจากเหล็ก จำพวก มีด พร้า ขวาน จอบ เสียม ตะบันหมาก ฯลฯ ออกจำหน่ายจนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในหมู่บ้านทั่วไปในภาคอีสาน รวมทั้งยังมีพ่อค้าคนกลางนำไปจำหน่ายยังภาคอื่นๆด้วย (ซึ่งในอดีตชาวบ้านไปนำแร่เหล็กมาจากเทือกเขาในเขตประเทศเขมร หรือขุดมาจากบริเวณใกล้หมู่บ้าน โดยนำแร่เหล็กมาถลุงเอง ปัจจุบันใช้เหล็กแทนปรถยนต์ โดยไปซื้อจากร้านขายของเก่า) ในปัจจุบันยังมีชาวบ้านที่ประกอบอาชีพตีเหล็กอยู่ไม่มาก แม้ว่าการตีเหล็กจะทำรายได้ดีพอสมควร แต่เนื่องจากมีปัญหาหลายอย่าง เช่น แม้ว่าจะผลิตเหล็กของชาวบ้านจะมีคุณภาพสูง ใช้ได้ทนทาน แต่ก็ถูกแย่งตลาดจากผลิตภัณฑ์เหล็กจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งราคาถูกกว่าและมีการออกแบบผลิตภัณฑ์เหล็กที่แปลกใหม่ (แต่มีความคมและทนทานน้อยกว่าของชาวบ้าน) ในอีกด้านหนึ่งก็คือ การตีเหล็กกำลังจะขาดคนสืบทอดความรู้ต่อด้วยเหตุที่เป็นงานหนัก และสามารถผลิตงานได้น้อยขึ้นต่อวัน ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่ให้ความสนใจเท่าที่ควร

ข้อมูลพื้นฐานปัจจุบัน
: ปี พ.ศ. 2546

อำเภอ: ขุขันธ์

จังหวัด: ศรีสะเกษ

ประชากร: 3,694 คน

พื้นที่: 29 ตร.กม.

ประเภทท้องถิ่น :
องค์การบริหารส่วนตำบล

การเลือกตั้ง : ทางอ้อม

วิถีใหม่

ปี 2545 องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนจึงดำเนินการส่งเสริมให้เกิดกลุ่มอาชีพตีเหล็ก พร้อมทั้งจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกับหมู่บ้านดีเหล็ก เพื่อเป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้ชาวบ้าน รวมทั้งเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมดั้งเดิมของหมู่บ้านดีเหล็กให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

ผลงานที่ได้ดำเนินการ

1. ปี 2545 จัดตั้งกลุ่มผู้ตีเหล็ก มีศูนย์กลางอยู่ที่บ้านโพน (มีชาวบ้านจากหมู่บ้านอื่นจำนวนหนึ่งมาร่วมเป็นสมาชิกด้วย) มีสมาชิกทั้งหมดรวม 19 คน ซึ่งได้รับการฝึกฝนให้เกิดการทำงานเป็นกลุ่ม และสร้างระบบความคิดที่จะพัฒนากระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ รวมทั้งจัดตั้งคณะกรรมการชาวบ้านจำนวน 21 คน ซึ่งเป็นสมาชิกกลุ่มฯ ทั้งหมด และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อดำเนินงานบริหารกลุ่มฯ

2. กลุ่มฯ แผนขอกู้ยืมจากกองทุนเศรษฐกิจชุมชนจากอบต. ตะเคียนเป็นเงิน 20,000 บาท ซึ่งเป็นเงินกู้ยืม ปลอดดอกเบี้ย ให้ชำระโดยผ่อนส่ง โดยกลุ่มฯ ดำเนินการซื้อเครื่องทุ่นแรงให้ชาวบ้านจำพวก พัดลมไฟฟ้า (แทนกระบอกสูบลมโดยใช้แรงคน) และเครื่องเจียรไฟฟ้า (แทนที่ใช้ตะไบขัดโดยแรงงานคน)

3. การดำเนินงานด้านการฝึกอบรม

- อบต.ตะเคียนติดต่อวิทยากรจากสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรื ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จากจังหวัดเชียงใหม่มาทำการอบรมการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เช่น โคมไฟ แจกัน ใช้เวลา 3 วัน ซึ่งอบต.เป็นผู้สนับสนุนงบประมาณจำนวน 20,000 บาท ทำให้ชาวบ้านเริ่มสร้างผลิตภัณฑ์จากเหล็กชนิดใหม่ๆได้ และได้ส่งไปจำหน่ายในโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลของจังหวัด
- เจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จัดการสาธิตการทำผลิตภัณฑ์เหล็กโดยใช้แม่พิมพ์ขึ้นรูป ซึ่งช่วยประหยัดเวลาในการทำผลิตภัณฑ์อย่างมาก

4. อบต. ตะเคียนร่วมกับเจ้าหน้าที่ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อให้นักท่องเที่ยวมาชมการตีเหล็กของชาวบ้าน และได้เรียนรู้วัฒนธรรมการดำรงชีวิตรวมทั้งมีการนำเสนอทางวัฒนธรรม เช่น การจัดลานแสดงการตีเหล็ก การประกอบพิธีกรรมไหว้ครูก่อนตีเหล็ก และการดำเนินการเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะมาพักอาศัยกับชาวบ้าน (home stay) โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ

5. จัดทำพิพิธภัณฑ์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เพื่อแสดงเครื่องมือ ขั้นตอนการผลิต และผลิตภัณฑ์ที่ชาวบ้านผลิตได้

6. ประชาสัมพันธ์โครงการฯ โดยผ่านสื่อการประชาสัมพันธ์ของจังหวัด และการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงาน กศน. ในจังหวัดต่างๆ

การระดมทรัพยากร

เงินสนับสนุนโครงการ งบประมาณจากงบประมาณชุมชนของ อบต. ตะเคียน

- ปี 2545 เงินกู้ปลอดดอกเบี้ยจากกองทุนเศรษฐกิจชุมชนเพื่อพัฒนาการผลิตของกลุ่มฯ เป็นเงิน 20,000 บาท ในการจัดซื้ออุปกรณ์เครื่องทุ่นแรง
- ปี 2546 สนับสนุนเงินอุดหนุนเพื่อการบริหารงานกลุ่มฯ เป็นเงิน 20,000 บาท
- ปี 2546 ฝึกอบรมพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เป็นเงิน 20,000 บาท
- ปี 2546 จัดทำพิพิธภัณฑ์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เป็นเงิน 10,000 บาท

อุปกรณ์/เครื่องมือ

1. พิพิธภัณฑ์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก	จำนวน 1 หลัง
2. อุปกรณ์การตีเหล็ก	19 ชุด
3. พัดลมไฟฟ้า	
4. เครื่องเจียรไฟฟ้า	1 เครื่อง
5. แหนบรยยนต์เป็นเหล็กวัตถุดิบ	

บุคลากร

1. คณะกรรมการชาวบ้าน จำนวน 21 คน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

วัน เดือน ปี	กิจกรรมที่ทำ	ผู้รับผิดชอบ
ปี 2545	-มีการปรึกษาหารือระหว่างชาวบ้านผู้ตีเหล็ก ผู้ใหญ่บ้าน และ สมาชิก อบต. ทำให้เกิดการตั้งกลุ่มผู้ตีเหล็กบ้านโพธิ์ มีสมาชิก 19 คน (จากบ้านอื่นๆด้วย) เพื่อเสนอแผนขอเงินสนับสนุน 20,000 บาท จากกองทุนเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งเป็นเงินกู้ยืมปลอดดอกเบี้ย ให้ชำระโดยผ่อนส่ง กลุ่มฯ ได้นำเงินไปจัดสรรแก่สมาชิก จัดซื้อเครื่องทุ่นแรง จำพวกพัดลมและเครื่องเจียรระบบไฟฟ้า	อบต. ตะเคียน / ผู้ใหญ่บ้าน / ชาวบ้าน
ปี 2546	- อบต. สนับสนุนเงินยืมปลอดดอกเบี้ยแก่กลุ่มอีก 20,000 บาท - อบต. ได้ติดต่อวิทยากรสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี (เป็นเจ้าหน้าที่จากจังหวัดเชียงใหม่) มาอบรมการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เช่น โคมไฟ แจกัน ใช้เวลา 3 วัน ใช้งบประมาณจาก อบต. 20,000 บาท ทำให้ชาวบ้านเริ่มสร้างผลิตภัณฑ์จากเหล็กชนิดใหม่ๆได้ และได้ส่งจำหน่ายในโครงการหนึ่ง	อบต. ตะเคียน/เจ้าหน้าที่จากจังหวัดเชียงใหม่/เจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน/คณะกรรมการชาวบ้าน

วัน เดือน ปี	กิจกรรมที่ทำ	ผู้รับผิดชอบ
	ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลของจังหวัด - จัดทำพิพิธภัณฑ์ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก เพื่อแสดงให้เห็นเครื่องมือ ขั้นตอน และผลิตภัณฑ์ที่ชาวบ้านผลิตได้ สำหรับแสดงต่อนักท่องเที่ยว และชาวบ้านในหมู่บ้าน ใช้งบประมาณของ อบต. 10,000 บาท (ใช้พื้นที่ส่วนหนึ่งของอาคารเอนกประสงค์ของ อบต. ที่มีอยู่แล้วเป็นที่ตั้งพิพิธภัณฑ์) - อบต. ริเริ่มโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ โดยขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่จากศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน (กศน.) อำเภอ ชุขันธ์ (คุณณรงค์ฤทธิ์ อธิพงษ์) - จัดตั้งคณะกรรมการชาวบ้านเพื่อดำเนินงาน มีการจัดเตรียมการสาธิตการตีมีด การประกอบพิธีกรรม และเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะมาพักตามบ้าน - ฝ่ายเจ้าหน้าที่จาก กศน. ได้ช่วยดำเนินการประชาสัมพันธ์โครงการฯ โดยผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์จังหวัด และหน่วยงาน กศน. ในจังหวัดต่างๆ - อบต. ประสานงานกับ กศน. จัดการสาธิตการทำผลิตภัณฑ์เหล็กโดยใช้แม่พิมพ์ขึ้นรูป ซึ่งช่วยประหยัดเวลาในการทำผลิตภัณฑ์อย่างมาก	
ปี 2547	-ประชาสัมพันธ์โครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมผ่านประชาสัมพันธ์จังหวัด และเครือข่าย กศน. เหมือนปีที่ผ่านมา	อบต. ตะเคียน/สมาชิกกลุ่มฯ

หน่วยงานที่เข้าร่วมดำเนินการ

-- หน่วยงาน/องค์กร --	-- บทบาทความร่วมมือ --
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนอำเภอชุนธุ์ -วิทยากรสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี (เจ้าหน้าที่จากจังหวัดเชียงใหม่) -สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ	-ให้คำปรึกษาการจัดทำโครงการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และช่วยประชาสัมพันธ์โดย ผ่านประชาสัมพันธ์ของจังหวัด และเครือข่าย กศน. รวมทั้งช่วยจัดการสาธิตการทำผลิตภัณฑ์เหล็กโดยใช้แม่พิมพ์ขึ้นรูป -อบรมการสร้างสรรคผลิตภัณฑ์จากเหล็ก -ช่วยประสานงานให้นำสินค้าไปขายในโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล

ประเมินผลความสำเร็จ

ก่อนการดำเนินการ

1. การตีเหล็กกำลังจะขาดคนสืบทอด เนื่องจากเป็นงานหนัก และสามารถผลิตงานได้น้อยขึ้นต่อวัน ทำให้เยาวชนรุ่นใหม่ไม่สนใจ รวมทั้งรายได้ที่ได้นั้นค่อนข้างต่ำ
2. แม้ผลิตภัณฑ์เหล็กของชาวบ้านจะมีคุณภาพสูง ใช้ได้ทนทาน แต่ก็ถูกแย่งตลาดจากผลิตภัณฑ์เหล็กจากโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งราคาถูกกว่าและมีการออกแบบที่แปลกใหม่ (แต่มีความคมและ

ทนทานน้อยกว่าของชาวบ้าน)

3. ตำบลตะเคียนเป็นตำบลเดียวในจังหวัดศรีสะเกษที่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเกิดขึ้นในตำบล

หลังการดำเนินการ

1. ปี 2545 เกิดการจัดตั้งกลุ่มผู้ตีเหล็ก มีศูนย์กลางอยู่ที่บ้านโพน (มีชาวบ้านจากหมู่บ้านอื่นจำนวนหนึ่งมาร่วมเป็นสมาชิกด้วย) มีสมาชิกทั้งหมดรวม 19 คน ปัจจุบันมีสมาชิกเพิ่มขึ้นเป็น 30 คน ซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านเงินทุนจากอบต.ตะเคียน
2. สมาชิกกลุ่มผู้ตีเหล็ก ซึ่งตีเหล็กเป็นอาชีพ โดยปกติจะมีรายได้เฉลี่ย 100 บาทต่อวัน (จากการขายสินค้าในหมู่บ้าน ตำบล และอำเภอใกล้เคียง ในบางครั้งมีพ่อค้าคนกลางมาซื้อไปขายต่อ บางครั้งไปออกร้านในงานเทศกาล บางครั้งยกอุปกรณ์ไปรับจ้างตีเหล็กตามท้องที่ต่างๆ) ในช่วงมีนักท่องเที่ยวมา ทำให้ขายสินค้าได้มากกว่าเดิมหลายเท่า
3. สมาชิกกลุ่มได้รับการฝึกอบรมการทำผลิตภัณฑ์เหล็กโดยใช้แม่พิมพ์ขึ้นรูป ซึ่งช่วยประหยัดเวลาในการทำผลิตภัณฑ์อย่างมาก
4. จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้นักท่องเที่ยวมาชมการตีเหล็กของชาวบ้าน และเรียนรู้วัฒนธรรมการดำรงชีวิต จึงมีการจัดเตรียมการนำเสนอทางวัฒนธรรม เช่น การจัดลานแสดงการตีเหล็ก การประกอบพิธีกรรมไหว้ครูก่อนตีเหล็ก และการดำเนินการเตรียมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่จะมาพักอาศัยกับชาวบ้าน (home stay) จำนวน 30 หลังคาเรือน โดยใน ปี 2546 มีนักท่องเที่ยวมา 6 คน มีคณะหนึ่งจากสถาบันราชภัฏศรีสะเกษ นักศึกษาและอาจารย์ 20 คน มาพักกับชาวบ้าน 3 คืน

อุปสรรคและการแก้ไขปัญหา

อุปสรรค	แนวทางแก้ไข
1. การประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวรู้จักและมาเที่ยวชมการตีเหล็กและวัฒนธรรมของ อยู่เหนือวิสัยที่กลุ่มชาวบ้านจะทำได้ ทั้งข้อจำกัดในด้านภาษา (ชาวบ้านใช้ภาษาภาคกลางและภาษาลาวอีสานไม่คล่อง และส่วนใหญ่เป็นคนสูงอายุที่ไม่รู้หนังสือ)	1. อบต.ตะเคียนเข้ามาสนับสนุนช่วยประชาสัมพันธ์โครงการฯ โดยผ่านช่องทางประชาสัมพันธ์จังหวัด รวมทั้งได้ขอความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย หรือบริษัทเอกชน มาช่วยทำโฆษณา และประสานงานขอความช่วยเหลือกับเจ้าหน้าที่จาก กศน. ในการฝึกอบรมกลุ่มชาวบ้านในการใช้ภาษากลาง
2. ปัญหาด้านเงินลงทุนในการก่อสร้างโรงงานตีเหล็กของชุมชน เนื่องจากต้องใช้เงินทุนถึง 300,000 บาท ทำให้อบต. ไม่สามารถช่วยเหลือได้	2. การก่อตั้งโรงงาน จะเป็นกิจกรรมก้าวกระโดด ต้องใช้เงินทุนสูง และต้องมีการบริหารโรงงานอย่างเป็นระบบ และการแสวงหาตลาดมากขึ้น อบต. กำลังช่วยประสานงานทำโครงการกู้เงินจากสถาบันการเงิน หรือหน่วยงานรัฐ เช่น ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หรือกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กลุ่มตีเหล็กคาดว่าหากก่อตั้งโรงงานได้
3. กลุ่มชาวบ้านยังไม่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการกลุ่มฯ และการพัฒนาทักษะในการผลิตเหล็กให้ตรงตามความต้องการของลูกค้า	3. จัดฝึกอบรมเทคนิคการจัดการ และไปศึกษาดูงานการผลิตในประเภทเดียวกัน ซึ่ง อบต. จะต้องเป็นพี่เลี้ยงอย่างใกล้ชิด

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. การพูดคุยรับฟังปัญหากับชาวบ้านอย่างสม่ำเสมอ ทั้งในโอกาสที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ทำให้อบต.ตะเคียนได้รับทราบความต้องการของชาวบ้านในตำบลอย่างแท้จริง และมีความ

มุ่งมั่นสนใจที่จะช่วยแก้ไขปัญหาให้ชาวบ้าน อย่างเช่นกรณีโครงการท่องเที่ยวฯ เกิดขึ้นจากการปรึกษากันมานาน และพยายามคิดหลายๆหนทาง พร้อมทั้งดูตัวอย่างจาก อบต. อื่นๆ

2. การเปิดรับข่าวสาร ความเปลี่ยนแปลงของสังคมภายนอก และการสร้างสายสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก ทั้งที่เป็นหน่วยงานรัฐ และไม่ใช่งานของรัฐ จะนำมาซึ่งความรู้ และความช่วยเหลือ

ความยั่งยืนในการดำเนินการ

1. ความมุ่งมั่นในการสืบทอดการทำผลิตภัณฑ์จากเหล็กให้คงอยู่ต่อไป ซึ่งจะเห็นได้จากความพยายามปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต และการพยายามจัดตั้งโรงงานของชุมชนให้ได้

2. ในปัจจุบันทางกลุ่มฯ มีความคิดในจะก่อตั้งโรงงานตีเหล็กของชุมชน จัดหาเครื่องทุ่นแรงเพิ่มขึ้น เพื่อเพิ่มกำลังการผลิต ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการผลิต และดึงดูดให้คนรุ่นใหม่มาสืบทอดการทำผลิตภัณฑ์จากเหล็กมากขึ้น

3. อบต.ตะเคียนมุ่งสนับสนุนให้เกิดโครงการสร้างผลิตภัณฑ์จากเหล็ก และพยายามพัฒนาผลิตภัณฑ์เหล็กชนิดอื่นๆ รวมทั้งสนับสนุนโครงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยกำลังศึกษาแนวทางประชาสัมพันธ์และพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจมากขึ้น

4. ในอนาคตกลุ่มผู้ตีเหล็กมีโครงการจะจัดตั้งโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์เหล็กของตำบล โดยจัดสร้างอาคาร ติดตั้งระบบไฟฟ้าแรงสูง และซื้อแม่พิมพ์ขึ้นรูป ซึ่งทางกลุ่มตีเหล็กคาดว่าหากก่อตั้งโรงงานได้ จะช่วยสร้างผลิตภัณฑ์ได้เร็วขึ้น (จากที่ขึ้นรูปโดยใช้แรงงานคนจะได้มีวันละ 3-4 เล่ม ถ้าใช้เครื่องมือจะได้วันละ 7-80 เล่ม)

ความเป็นไปได้ในการถ่ายทอดประสบการณ์

ในการพัฒนาชุมชนนั้น ผู้นำควรตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมที่ผูกพันกับวิถีชุมชน ซึ่งการนำไปใช้ในสถานการณ์ของชุมชนอื่น ๆ ควรคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของชุมชนนั้นๆ เพื่อการดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงทางประเพณีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน รวมทั้งกระบวนการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในการตรวจสอบข้อมูลพื้นฐานตลอดจนการประยุกต์ใช้ที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและความต้องการของชุมชน

แหล่งข้อมูลเพิ่มเติม

ชื่อ-นามสกุล : นายเลิศชัย ศรีโย
ตำแหน่ง : นายกองค์การบริหารส่วนตำบล
หน่วยงาน : องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน
ที่อยู่ : หมู่ 12 ตำบลตะเคียน อำเภอเขวาสันท์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
โทรศัพท์ : (045) 674-634

ชื่อ-นามสกุล : นายเสน่ห์ แพงมา
ตำแหน่ง : ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
หน่วยงาน : องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียน
ที่อยู่ : หมู่ 12 ตำบลตะเคียน อำเภอเขวาสันท์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140
โทรศัพท์ : (045) 674-634 , (01) 7606-890

ชื่อ-นามสกุล : นายสะอาด จันทร์ทิพย์
ตำแหน่ง : รองประธานกลุ่มตีเหล็ก
ที่อยู่ : 1 หมู่ที่ 7 บ้านโพธิ์ ตำบลตะเคียน อำเภอเขวาสันท์ จังหวัดศรีสะเกษ 33140

ชื่อ-นามสกุล : นายชม พุ่มพวง

ตำแหน่ง : ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านบ้านโพน
ที่อยู่ : 49 หมู่ที่ 7 บ้านโพน ตำบลตะเคียน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา 33140

ชื่อ-นามสกุล : นายสัจด์ พุ่มพวง
ตำแหน่ง : นายช่างตีเหล็ก
ที่อยู่ : 58 หมู่ที่ 7 บ้านโพน ตำบลตะเคียน อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา 33140

ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีที่มีการริเริ่มวิถีใหม่ : พ.ศ. 2545

ประเภทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์การบริหารส่วนตำบล
สถานที่ตั้ง	หมู่ 12 ตำบลตะเคียน อำเภอบางขัน จังหวัดศรีสะเกษ 33140
ขนาดพื้นที่	29 ตารางกิโลเมตร
งบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้น	3,531,447.52 บาท (ปีงบประมาณ 2545) 1.07% หมวดรายจ่ายงบกลาง 8.49% หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ 3.72% หมวดค่าจ้างชั่วคราว 21.53% หมวดค่าตอบแทน 11.30% หมวดค่าใช้จ่าย 0.50% หมวดค่าสาธารณูปโภค 1.87% หมวดค่าอุดหนุน 5.81% หมวดรายจ่ายอื่น 45.73% หมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง
งบประมาณรายได้ทั้งสิ้น	6,048,470.30 บาท (ปีงบประมาณ 2545) 66.45% หมวดภาษีอากร 2.01% หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ ใบอนุญาต 0.06% หมวดรายได้จากทรัพย์สิน 0.84% หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด 30.64% หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป
จำนวนพนักงานและลูกจ้าง	7 คน ทั้งหมด 3 คน พนักงานท้องถิ่น 1 คน ลูกจ้างประจำ 3 คน ลูกจ้างชั่วคราว
จำนวนประชากร	3,694 คน
จำนวนครัวเรือน	845 ครัวเรือน
ประชากรแฝง	100 คน
รายได้เฉลี่ยประชากร	20,000 บาท
ลักษณะของเมืองและวิถีชีวิตประชาคม	ตำบลตะเคียนเป็นชุมชนเก่าแก่ มีความเป็นมามากกว่า 300 ปี เนื่องจากเป็นทางผ่านของเส้นทางระหว่างเมืองโบราณในอดีต คือ ศรีสะเกษกับ ขุขันธ์ ในช่วง 200 ปีที่ผ่านมา มีชาวเขมรเข้ามาตั้งถิ่นฐาน ซึ่งคนกลุ่มนี้มีความสามารถในการตีเหล็ก และด้วยในพื้นที่ตำบลตะเคียนมีแร่เหล็กที่เหมาะสมแก่การตีเหล็กอย่างมาก เดิมพื้นที่นี้เป็นป่าอุดมสมบูรณ์ มีไม้ใหญ่จำนวนมาก โดยเฉพาะไม้ตะเคียนและไม้เนื้อแข็งจำนวนมากเหมาะกับการเป็นเชื้อเพลิงตีเหล็ก จึงเป็นที่มาของชื่อตำบลนี้ ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนเชื้อสายเขมร นอกจากนั้นเป็นเชื้อสายลาว ส่วย รวมทั้งคนจีนที่เคยมาค้าขายในอดีต ปัจจุบันนี้อาชีพหลักของชาวบ้าน คือ การทำเกษตร ทำนาปลูกข้าว ปลูกพริก ปลูกผัก เลี้ยงวัวควาย ไ่ว้าย และทำงานหัตถกรรม คือ การทอผ้า และตีมีด